

Sygn. akt V KK 140/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)
SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)
SSN Andrzej Stępka

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **M. Z.**

ukaranego za wykroczenie z art. 87 § 1a k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, odbytym w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 27 maja 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 15 listopada 2013 r.,

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, dotyczącej orzeczenia o
środku karnym.**

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny zaskarżył kasacją, wniesioną na korzyść M. Z., prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 15 listopada 2013 r. w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym. Wskazanemu orzeczeniu zarzucił *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 87 § 3 k.w., polegające na orzeczeniu wobec M. Z. środka*

karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, w sytuacji uznania wyżej wymienionego za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1a k.w., co wykluczało możliwość wydania orzeczenia o środku karnym w oparciu o przepis art. 87 § 3 k.w., uprawniało natomiast do zasądzenia na podstawie przepisu art. 87 § 4 k.w., fakultatywnego zakazu prowadzenia pojazdów o zakresie przedmiotowo ograniczonym do pojazdów innych, niż mechaniczne". Na tej podstawie Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja, przy uwzględnieniu jej kierunku, kwalifikowała się do uwzględnienia w trybie określonym przepisem art. 535 § 5 k.p.k. O oczywistej zasadności wysuniętego w niej zarzutu przekonuje, wynikający wprost z jego treści, stwierdzony stan sprawy.

M. Z., który stanął pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości, w dniu 30 września 2013 r. na drodze publicznej, roweru, tj. przestępstwa z art. 178a § 2 k.k., został zaskarżonym wyrokiem uznany za winnego popełnienia tego czynu, z tym że Sąd Rejonowy przyjął, iż czyn ten stanowi wykroczenie określone w art. 87 § 1a k.w. Za wykroczenie to Sąd ten wymierzył M. Z. karę 500 zł grzywny, a ponadto – na podstawie art. 87 § 3 k.k. – orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Treść przytaczanego wyroku wskazuje zatem dowodnie, że zawarte w nim orzeczenie o środku karnym narusza w sposób rażący wymienione w zarzucie kasacji przepisy prawa – w brzmieniu art. 87 k.w., obowiązującym od dnia 9 listopada 2013 r., wprowadzonym ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25 października 2013 r., poz. 1247). Z unormowania art. 87 § 3 k.w. wynika jednoznacznie, że orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów, w tym mechanicznych, jest nawet obligatoryjne, ale w odniesieniu do sprawcy, który dopuścił się wykroczenia określonego w art. 87 § 1 k.w. (polegającego na prowadzeniu, po użyciu alkoholu lub innego podobnie działającego środka, pojazdu mechanicznego), nie zaś wykroczenia z art. 87 § 1a k.w., którego popełnienie przypisano M. Z. W konsekwencji, nie może więc budzić

wątpliwości, że zaskarżone kasacją orzeczenie nie znajdowało podstaw prawnych i w takim razie – wobec rażącego charakteru stwierdzonego naruszenia prawa i jego oczywistego wpływu na jego treść – powinno ulec uchyleniu.